

večernica* ZA LETO 2001

22. oktobra 2002 je bila v prostorih časopisne hiše Večer v Mariboru zadnja seja članov žirije za letošnjo večernico, nagrado za najboljše slovensko izvirno mladinsko leposlovno delo, izdano v preteklem letu. Od leta 1997 jo podeljuje Časopisno-založniško podjetje Večer. Po seji je bila tiskovna konferenca, na kateri so razglasili nagrajenca. Žirija v sestavi: dr. Igor Saksida (predstavnik podjetja Franc-Franc in predsednik žirije), dr. Marjana Kobe (predstavnica revije *Otrok in knjiga*), Darja Lavrenčič (predstavnica Zveze bibliotekarskih društev Slovenije in Slovenske sekcije IBBY), Slavko Pregl (predstavnik Društva slovenskih pisateljev) in Melita Forstnerič-Hajnšek (predstavnica ČZP Večer) je s tajnim glasovanjem (točkovanjem) dodelila večernico pisatelju **Matjažu Pikalu** za knjigo *LUŽA*.

Za nagrado se je potegovalo 55 literarnih del. Žirija je po ustaljenih pravilih

v predzadnjem krogu izbrala pet enakovrednih finalistov. To so bili:

Desa Muck: *ANICA IN ZAJČEK* (Mladinska knjiga)

Andrej Makuc: *OČI* (Cankarjeva založba)

Matjaž Pikalo: *LUŽA* (Prešernova družba)

Bina Štampe-Žmavc: *UKRADENE SANJE* (Mondena)

Marjan Tomšič: *MARTOVA VELIKA JUNASTVA* (Revija Galeb, Novi Matajur).

Nagrada je bila svečano podeljena 8. novembra zvečer na tradicionalnem srečanju slovenskih mladinskih pisateljev *OKO BESEDE* v Murski Soboti.

Dosedanji dobitniki večernice so: Tone Pavček: *Majnice – fulaste pesmi* (za leto 1996), Desa Muck: *Lažniva Suzi* (za leto 1997), Janja Vidmar: *Princeska z napako* (za leto 1998), Polonca Kovač: *Kaja in njena družina* (za leto 1999) in Feri Lainšček: *Mislice* (za leto 2000).

UTEMELJITEV NAGRADE VEČERNICA ZA LETO 2001

Pikalov *Luža*, deček Ran, obiskuje waldorfski vrtec; iz simpatičnih srečevanj med njim ter pravili vrtca in običajnega sveta nastaja prvoosebna pripoved, ki je igriva, prepričljiva in najmočnejša predvsem v avtentični dikciji šestletnika. Njegovemu miselnemu svetu in jezikovnim zmožnostim avtor prilagaja skladišne vzorce ter izbor besed, med katerimi so nekatere tudi tabujске in ki brez dlake na jeziku poimenujejo tisto, o čemer mladinska književnost največkrat molči. Pikalova izpeljava pripovedi je dosledna in nikjer ne odstopa od

koncepta, inovativna je tudi tematsko, saj si je avtor drznil vplesti v dogajanje nekatere »banalne« situacije: brisanje ritke na stranišču ali lulanje v »poznejših« letih ...

Izvrstno, subtilno je oblikoval pripoved nenavadnega, netipičnega dečka, ki dobi meso in sladkarije samo pri babici, ki se ne igra z orožjem in pozna jogo ... Luža pravi: »Mi moramo jest veliko fižola, ker ne jemo mesa od mrtvih živali. Samo potem kar naprej prdimo ... Za poslastico je bil piškot brez sladkorja, iz rjave moke, ker ne smemo jesti bele